

Janko Žirovnik:

Narodne pesmi

:: za mladino ::

I. stopnja. oooooo Cena 20 vin.

22

:: V Ljubljani, 1910 ::

Lastnik in založnik „Društvo za zgradbo učit. konvikta“.

:: Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani. ::

K. k. Studienbibliothek Laibach

Kazalo.

	Stran		Stran
1. Bežimo, tecimo!	3	11. Lepo mi poje črni kos	13
2. Na planincih lušno biti	4	12. Prav vesel iz šole grem	14
3. Na planincih solnčece sije	5	13. O moj preljubi dragi dom	15
4. Jaz pa pojdem na Gorenjsko	6	14. Barčica po morju plava	16
5. Naš cesar mi je vedno ljub	7	15. Jager pa jaga	17
6. Radecki ima sivo glavo	8	16. Prišla bo pomlad	18
7. Otrok živim v veselji	9	17. Solnce čez hribček gre	19
8. Majhna sem bila	10	18. Sijaj, sijaj solnčece	20
9. Čuk se je oženil	10	19. Bog je ustvaril zemljo	21
10. Golobček čedna stvarica	12	20. Nesrečna zima mrazi me	23

MD 376/1991

9

1. Bežimo, tecimo!

Veselo.

Be - ži-mo, te - ci-mo! ci - ga - ni gre - do, v rja - vih bi-
 Če se ne u - mi-vaš, ci - ga - na se boj! Si - cer te za-
 sa - gah o - tro - ke ne - so. { La la la la la la la la la la la la
 lo - ti in vza-me s se-boj. {
 la la la la la la la la la la la.

2. Na planincah lušno biti.

Veselo.

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The tempo/mood is marked 'Veselo.' and the first measure is marked 'mf'. The melody consists of eighth and quarter notes. The lyrics 'Na pla - nin-cah lu-šno bi - ti, tam je do - sti mle-ka pi - ti. Pa-' are written below the first staff. The second staff continues the melody, with dynamics 'f' and 'mf' indicated. The lyrics 'stirc pa prav' ju - he! ju - he! juh! Na pla - nin-cah lu-šno je.' are written below the second staff. The piece ends with a double bar line.

Na pla - nin-cah lu-šno bi - ti, tam je do - sti mle-ka pi - ti. Pa-
stirc pa prav' ju - he! ju - he! juh! Na pla - nin-cah lu-šno je.

2. Na planincah solnce sije,
ko dolince še megla krije.
Pastirc pa prav' . . .

3. Pastirica kravce pase,
ona ima svoje špase.
Pastirc pa prav' . . .

3. Na planincah solnčece sije.

Veselo.

Na pla - nin-cah solnče-ce si - je, na pla - nin-cah soln-če-ce

si - je, na pla - nin-cah soln-če-ce si - je, na pla - nin-cah luštno je!

2. Gor pojejo drobne ptičce.
Na planincah lušno je!
3. Gor rastejo žlahtne rožce.
Na planincah lušno je!

4. Jaz pa pojdem na Gorenjsko.

Živo.

Jaz pa poj-dem na Go-renj-sko, jaz pa poj-dem na Go-renj-sko, jaz pa
 poj - dem na Go - renj - sko, gor na Gor - nje Šta-je -r - sko.

2. Nihče drug ne pojde z mano,
kakor drobna ptičica.	4. S kljunčkom mi bo prepevala,
s perjem senco delala.
3. S krempeljčki bo pot kazala,
s perjem senco delala.	5. Mal' počakaj, mal' ponehaj,
da se vreme sprevedri.
6. Vreme se je sprevedrilo,
zdaj pa moram rajžati.	

5. Naš cesar mi je vedno ljub.

Mirno.

Naš ce - sar mi je ve-dno ljub, na Du - na - ju ži - vi, ka-
ko bi pač rad k nje-mu šel a me - ni mo - či ni.

2. In kaj bi pri cesarju h'tel?
Roko bi mu podal,
najlepše rože bi mu dal,
ki bi jih zanj nabral.

3. In rekel bi mu: »Cvetke te
za Te seboj sem vzel.«
Potem pa vrnil bi se spet
ves srečen in vesel.

6. Radecki ima sivo glavo.

Veselo.

Ra - dec - ki 'ma si - vo gla - vo, pa ven - dar gre na voj - sko

z njo. Žu - laj, žu - laj, žu - laj, žu - laj, žu - laj, žu - laj, pa za - kaj.

2. Radecki je na konju stal,
vsem fantom je korajžo dal.
Žulaj . . .
3. Radecki pa na konj' sedi,
krog njega vse mrtvo leži.
Žulaj . . .

7. Otrok živim v veselji.

Veselo.

O - trok ži - vim v ve - se - lji, ša - lji - vo se ig -

ram, vse gre po mo - ji že - lji, ker v sr - cu mir i - mam.

2. Prepevam pesmi glasne,
ko zjutraj se zbudim,
in kadar dan ugasne,
odmolim in zaspim.

8. Majhna sem bila.

Lahno.

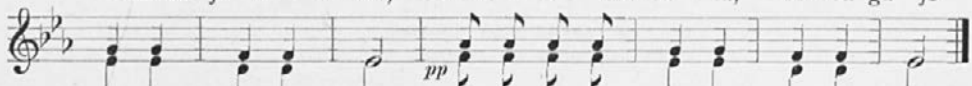
Maj-hna sem bi - la, pi-ške sem pa - sla, pi-ške so ko-ka-le, jaz sem pa ra-sla.
 O-čka so d'jal', da b'jo kok-ljo pro-dal', pa še pi-še-ta z njo, da bo prav se-dem-sto.

9. Čuk se je oženil.

Veselo.

Čuk se je o - že-nil, tra - la - la tra - la - la, so - va ga je

vze - la, hop - sa - sa, so - va ga je vze - la hop - sa - sa.

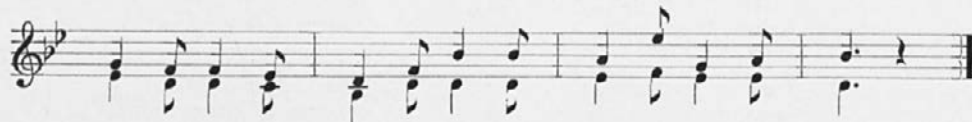
2. Čuk sedi na veji, tralala!
Sova na vereji, hopsasa!
3. Sova čuku miga . . .
Češ pa se vzemiva . . .
4. Čuk pa sovo vpraša:
»Kol'ko dota znaša?«
5. »Eno bučo vina,
en'ga petelina.«
6. »Vino bova spila,
bučo pa ubila.«
7. Čuk se je oženil,
sova ga je vzela.
8. Osel starejšina,
tam za mizo kima.
9. L'sica je b'la teta,
ki je kruhek zgnetla.
10. S kremplji ga mesila
z repom pa usadila.
11. S'nica j' b'la družica,
k' ima rdeča lica.
12. Psi so bili godci,
s svoj'mi vel'k'mi gobci.
13. Mačka je b'la dekla,
jedi je z mize vlekla.
14. Zajc je vino točil,
suha grla močil.
15. Kos 'ma rdečo kapo
vino ima pod kapo.
16. Kar je čuk priženil,
sova je zapila.
17. »Kaj si pa storila,
mošnjo si izpraznila?«
18. Komar pa z muho pleše,
da se zemlja trese.
19. Muhi se spodtakne,
nogo si izmakne.
20. Gredo po zdravnika,
sila je velika.
21. Preden ta priteče,
muhi kri odteče.

10. Golobček čedna stvarica.

Lahno.

Go - lob-ček če-dna stva-ri-ca, vsak lju-bi te in rad i-ma. Mi

bo-mo tu-di ka-kor ti prav pri-dni, če-dni vsi.

2. Golobček krotka stvarica,
vsak ljubi te in rad ima.
Mi bomo tudi kakor ti
prijazni in krotki.

11. Lepo mi poje črni kos.

Veselo.

Eden.

Vsi zategnjeno.

Le - po mi po - je čr - ni kos, ha ha ha ha! le - po mi

po - je čr - ni kos, oj čr - ni kos, oj čr - ni kos.

2. Tam v zelenem bukovji,
oj bukovji!

4. Da bi kosa streljala,
oj streljala!

3. Prišla sta pa jagra dva,
oj jagra dva!

5. Kos je bil teh špasov sit,
oj špasov sit!

6. Pojta jagra se solit,
frč v bukovje.

12. Prav vesel iz šole grem.

Korakoma.

u juh! u juh!

Prav ve-sel iz šo-le grem, Mno-go le-pe-ga že vem. Kar na-

učil sem se v šo-li, ne po-za-bim vam ni-ko-li.

2. Bom povedal starišem,
kar vse lepega že vem.
Oj, kak bodejo veseli,
radi, radi me imeli!

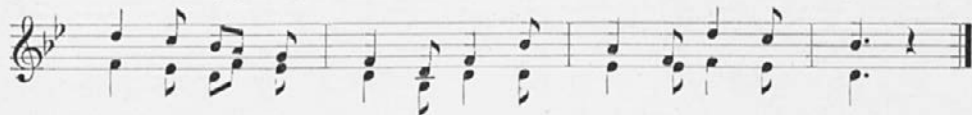

13. O moj preljubi, dragi dom.

Lahno.

O moj pre-lju-bi, dra-gi dom, za te sr-ce go-ri, go-ri; ka-

ko te zve-sto lju-bil bom vse svo-je ži-ve dni!

2. Vse ti darujem, kar imam:
roke, glavo, srce;
otrok sem še in kar ti dam,
je majhen dar za te.

3. Gotovo več bi dal ti rad,
pa majhen sem sedaj
in še preslab in še premlad,
da bi veljal ti kaj.

14. Barčica po morju plava.

Mehko.

Bar-či - ca po mor-ju pla-va, dre-ve - sa se pri - kla - nja-jo;
o le na - prej, o le na - prej, do-kler je še ve-tra kaj!

2. Barčica po morju plava,
jadra se razpenjajo;
o le naprej, o le naprej,
do brezkončnih krajev mej.

3. Da nas nevarnost ne obleti,
'zročimo se devic' Marij!
O le naprej, o le naprej,
tja do srečnih krajev mej!

4. Marija sedem žalosti,
obvaruj nas nevarnosti!
O le naprej, o le naprej,
da pridemo v nebeški raj!

15. Jager pa jaga.

Lahko.

Ja - ger pa ja - ga, kaj mi po - ma - ga,
pti - čka na - sprot' le - ti, vstre - lil jo bo.

2. Ptička zavpila: »Kaj sem storila?
Saj sem prepevala cele noči!« —

3. Ptička zletela, v javor se vsela.
Lepa senčica javorjeva.

4. Ptička zletela, na okno je sela:
»Vstani, ne bod' zaspan, saj je že dan!«

16. Prišla bo pomlad.

Lahko.

Pri-šla bo po-mlad, vča-kal bi jo rad, da bi zdrav, ve-sel, slad-ko vin-ce pil.

To me ve-se-li, k'trav-ca ze-le - ni. Dro-bna pti-či - ca pa žvr-go - li.

2. Prišla kukavca, moja ljubica,
 in bo kukala in prepevala.
 [Kukala: kuku! kukala: kuku!
 Da bi vedno nam tak lušno b'lo!]

17. Solnce čez hribček gre.

Veselo.

mf

Soln-ce čez hrib - ček gre, lu - na pa za go - re;
 zvez-di - ce pre - sve - tle se po - to - pe.

2. Solnce čez hribček gre,
 rožice se bude,
 V rosi se njih glave,
 krasno blešče.

3. Solnce čez hribček gre,
 ptičice žvrgole.
 Žarkov se vesele,
 k nebu lete.

4. Solnce čez hribček gre,
 pesmi v nebo done.
 Rajati tudi sme,
 moje srce.

M. Vilhar.

18. Sijaj, sijaj solnčece.

Mehko.

1. 3. 5. Si - jaj, si - jaj soln - če - ce, oj soln - ce ru - me - no! Ka-

ko bom s'ja - lo soln - ce, k' sem ve - dno ža - lo - stno!

2. Solnce zgodaj gori gre,
dekleta jokajo.
Ker rade bi ležale,
pa vstati morajo.

4. Solnce pozno doli gre,
pastirci kolnejo.
Domov bi radi gnali,
pa čede nimajo.

19. Bog je ustvaril zemljo.

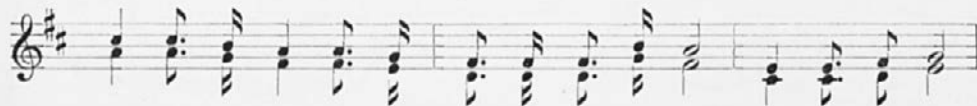
Korakoma.

Bog je ustva-ril zem-ljo, oj, zem-lji-co, oj, zem-lji-co, Bog je ustva-ril

zem-ljo, oj, zem-lji - co, tam za go-ro, tam za go-ro, škr-

jan - čki, škr - jan - čki, škr - jan - čki nam po - jo, tam za go - ro,

tam za go-ro, škr - jan - čki, škr - jan - čki nam po - jo.

2. Zemljica rodila,
oj, trtico — tam za goro . . .	5. Sodčka napolnila,
oj, litra dva.
3. Trtica rodila,
oj, grozdka dva.	6. Litra napolnila,
oj, glažka dva.
4. Grozdka napolnila,
oj, sodčka dva.	7. Glažka napojila,
oj, bratca dva.

20. Nesrečna zima mrazi me.

Živo.

Ponarodéla.

The musical score is written on two staves in 2/4 time, key of B-flat major. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The first note is a B-flat, followed by a series of eighth and sixteenth notes. The melody is accompanied by a bass line. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and bass line, ending with a double bar line. The lyrics continue below the notes. The dynamic marking *mf* (mezzo-forte) appears at the beginning and end of the first staff.

Ne - sre-čna zi - ma mra-zi me, mra-zi me, mra-zi me, in
dol - go proč ne spra - vi se, spra-vi se. Ov - be!

2. Ledeni kriv'c in sever še
nemilostljivo brije me.

Ovbe!

4. Če solnce pa le iskre da,
življenje zopet vse ima.

O da!

3. Pod snegom zemlja skriva se
in kakor mrlič, taka je.

Ovbe!

5. Po gorkem jugu pripelja
pomlad se zopet pisana.

O da!

Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.